

Vzpomínka na prof. RNDr. Bohuslava Fojta, CSc.

prof. RNDr. Bohuslav Fojt, CSc., passed away at the age of 91

KAREL MALÝ

Muzeum Vysočiny Jihlava, Masarykovo náměstí 55, CZ-586 01 Jihlava, e-mail: maly@muzeum.ji.cz

Publikováno on-line 25. 12. 2021

V červnu 2021 zemřel ve věku nedožitých 92 let člen České geologické společnosti a laureát medaile Radima Kettnera za celoživotní přínos české mineralogii prof. RNDr. Bohuslav Fojt, CSc.

Svou odbornou dráhu začal Bohuslav Fojt studiem v Olomouci, pokračoval však již v Brně a s Ústavem geologických věd PřF Masarykovy univerzity Brno (dříve UJEP Brno) zůstal profesně spojen po celý život. Profesorem byl jmenován v roce 1980 a na katedře mineralogie, petrografie a geochemie působil aktivně i po svém odchodu do důchodu. Zastával také funkci vedoucího katedry a funkci proděkana pro vědu a výzkum. Ze svých studentů vychoval řadu následovníků, kteří se uplatnili jak v praxi, tak i v základním výzkumu (z nich jmenujme např. doc. Zimáka z UP Olomouc, doc. Lososa z MU Brno, dr. Dolníčka z NM Praha). Na počest profesora Fojta byl v nedávné době pojmenován i nový minerál – bohuslavit.

Odborným zaměřením se prof. Fojt orientoval zejména na problematiku rudní mineralogie, ložiskové geologie a geochemie. Hlavní oblastí jeho zájmu byly Jeseníky a Rychlebské hory, nevyhýbal se však ani Českomoravské vrchovině a dalším oblastem. Není smyslem tohoto textu představit komplexně jeho odbornou publikační činnost, která obsahuje desítky publikací; zájemce odkazují na stati publikované k životním jubileím prof. Fojta v časopise Acta Mus. Moraviae v letech 2009 a 2019.

Prof. Fojt byl velkým příznivcem i jihlavského muzea. Do muzejních sbírek se dostala řada jeho darů - minerálů z rudních lokalit např. svratecké klenby. Byl členem redakční rady tohoto časopisu i recenzentem mineralogických a montánních odborných textů. Autor této vzpomínky patří také k jeho žákům a bez nezištné pomoci prof. Fojta by moje začátky samostatné odborné práce nebyly vůbec možné: profesor Fojt nejen zajišťoval kontakty, půjčoval literaturu, ale i odrazový mikroskop, pomůcky na broušení a leštění nábrusů atd. Jméno prof. Fojta fungovalo často jako zaklínadlo: stačilo zmínit „Jsem student u profesora Fojta!“ a dveře muzeí, geologických podniků i výzkumných ústavů se otvíraly...

První osobní vzpomínka na setkání prof. Fojta s autorem tohoto textu je z přednášek krystalografie a zde působil prof. Fojt velmi důstojným zjevem pána „ze staré školy“ – profesora v doslovném i přeneseném smyslu toho slova. Nároky měl prof. Fojt na studenty vysoké, vždy však byl také připraven ke konzultacím, vysvětlení a odborné pomoci.

Jeho přednášky byly vždy precizně obsahově i pedagogicky připravené. Respekt, který jeho osobnost přirozeně budila, se nikdy neztratil – ale už po několika terénních exkurzích byly jasně patrné i další jeho zájmy a vlastnosti: jeho záliba v hudbě, zpěvu, dobrém víně, humoru, vaření, ...

Stejně významné jako odborně-profesní působení prof. Fojta je však i jeho odkaz lidský. Budme tedy vděční nejen za to, co nás profesor Fojt naučil a čím obohatil naše poznání v oborech geologických, ale i za to jak nás to naučil. Budme vděční za to, že jsme mohli pobývat v blízkosti člověka, který byl dokladem toho, že slušnost, důstojnost a hluboké lidství jsou hodnotami, které i v dnešní době stále mají svůj význam a platnost!

Čest jeho památce.

Terénní exkurze v Dlouhé Vsi – prof. Fojt a doc. Losos, 2007.